

Irschen Drautal

**Leppner Alm Bergheimat - Ochsnerhütte - Panoramaweg Scharnik -
Unteralmhütte - Wenebergeralm - Pflughütte - Leppner Alm
Bergheimat**

5 uur, 6.5 Km en 600 hoogtemeters

Deze route boven het dorpje Irschen in het Drautal wordt met Panoramaweg aangeduid, en terecht. Nog een wandeling om aan mijn favorieten toe te voegen. Een adembenemende autorit, daarna een heerlijke dagwandeling over mooie paadjes boven de bomengrens met veel beekjes, watervallen en de meest fantastische uitzichten. De officiële looptijd is 4½ uur, maar dan moet je flink doorstappen en geen pauzes nemen. De aangegeven 6½Km en 600 hoogtemeters zijn een benadering. Deze route was moeilijk precies op te meten.

We vertrekken vanuit het Gailtal, gaan de Gailberghöhe over en komen in het Drautal bij Oberdrauburg. Dan rechtsaf via wegnummer 100 verlaten we Oberdrauburg om na drie kilometer linksaf te slaan richting het dorpje Irschen wat 200m hogerop aan de berghelling ligt.

In het dorp rijden we het centrum in richting de opvallende witte kerk. De straatjes zijn zo smal dat ik even denk per abuis een eenrichtingsweg ingereden te zijn. Maar borden die dit aangeven heb ik nergens gezien, dus zal het wel kloppen. Voorbij de kerk gaan we linksaf en gelijk de berg omhoog. Leppen en de Leppner Alm worden er aangegeven.

Tot aan ons doel op 1618m is het vanaf hier ongeveer 7Km rijden. Het asfaltweggetje gaat soms tamelijk steil omhoog met veel haarspeldbochten. Steeds weer langs mooie boerderijen, vakantiewoningen en voortdurend een steeds mooier uitzicht in het Drautal. Vooral voor de passagiers. De bestuurder heeft hier nauwelijks tijd voor uitzichten.

Na het passeren van het gehucht Leppen ligt er geen asfalt meer en rijden we het bos in. Gelukkig staan er veel stevige bomen langs de weg op de berghelling, want soms gaat het naast de auto wel heel erg steil omlaag. En op veel weggedelen is deze weg maar precies één auto breed.

Bij het naderen van de Leppner Alm wordt het minder steil naast ons en de weg weer breder. Even later arriveren we op de parkeerplaats bij de Bergheimat hut waar we gemaand worden de auto's dicht op elkaar te parkeren zodat deze kleine ruimte optimaal kan worden benut.

Rond deze Alm liggen veel vakantiewoningen en het is er tamelijk druk. Ook in het eerste deel van de route tot aan de Ochsnerhütte zien we veel mensen wandelen, daarna komen we op één Duits stel na de hele dag niemand meer tegen.

Naast de parkeerplaats kijken we eerst op het aanwezige grote informatiebord en zien dat de 'Rundwanderung' nummer 4 precies overeenkomt met de route die wij gisteravond in de caravan hebben uitgestippeld. De navigatie zou dus wel eens gemakkelijk kunnen worden.

Helaas zien we onderweg nergens meer een 'nummer 4' in welke vorm dan ook. Dus lopen we als gewoonlijk volgens de kaart, hier en daar geholpen in de oriëntatie door de soms wel aanwezige gele richtingaanwijzers.

We starten door het via het hek het smalle pad omhoog te nemen richting de Ochsnerhütte. Eén uur lopen volgens het bord.

Lokaal is dit wegnummer 313, aangeduid met rood/wit merktekens. Het landschap is gelijk al schitterend wat er tevens de reden van zal zijn dat er overal tussen de bomen vakantiewoningen staan. Het smalle pad loopt hier tussendoor en snijdt steeds een stuk van de langere route via het brede bospad af, waarover bewoners met de auto hun huisje kunnen bereiken.

Al snel laten we echter de huisjes achter ons en begint de klim om 200m hoger bij de Ochsnerhütte uit te komen. De dichtheid van de begroeiing neemt al snel af nu we in de buurt van de 1800m hoogte komen. Hogerop komt het paadje weer uit op een *Forstweg*. Daar wordt even deze brede weg gevolgd om na een scherpe bocht opnieuw links omhoog verder te gaan over een smal pad.

We lopen hier net onder de *Alm* en vijf minuten later, na nog een steil stukje tot aan een houten omheining, staan we opeens oog in oog met de Ochsnerhütte en worden we begroet door Michi en Walter.

Het jonge enthousiaste stel maakt graag een praatje met bezoekers en vertellen je vol trots over hun in 2001 nieuw gebouwde *Hütte* en de wandelmogelijkheden rond deze *Alm*.

Het ziet er ook allemaal schitterend uit en we zouden er graag op het terras naast de de drogen hangende maïskolven gaan zitten, maar we zijn nog maar een uur onderweg. Met zitten kunnen we de wandeling vandaag niet volbrengen.

Achter het gebouw gaan we de brede weg linksaf omhoog en stijgen verder naar een topje waarop we even later ook een topkruis voor ons zien. Daarachter hebben we nu zicht op de 2657m hoge Scharnik en de prachtige roodkleurende "Rotwieland". De

bijzondere Hütte, deze rode wand... de dag begint geheel naar onze smaak. Dit belooft nog wat voor de rest van de dag.

Vanaf dit punt is het zeker ook de moeite waard om eens goed achterom te kijken. Nu de bomen zijn geweken is het uitzicht in die richting overweldigend mooi. We kijken er op de bergketen tussen het Drautal onder ons en het Gailtal wat aan de andere zijde moet liggen. De bergtoppen daar kennen we allemaal goed en

vooral onze huisberg 'de Reisskofel' is een opvallende verschijning. Onder die top aan de andere zijde staat immers onze caravan op ons te wachten.

Vorbij het kruis moeten we weer eens een hek over en kort erna staan we op een splitsing. Rechts een brede *Forstweg* die al snel weer omlaag en teruggaat, linksaf de 315 omhoog naar de prachtige bergkam die we al een tijdje links van ons hadden bewonderd.

Op de alpenwei kiezen we bij de gele bordjes voor linksaf en stijgen weer richting de bergkam. Als we rechts van ons het geluid van stromend water horen, wijken we van het pad af en gaan even op onderzoek uit. Er stroomt een hele mooie beek, maar het pad loopt er niet direct aan langs. Er bloeien veel soorten bloemen langs deze beekbedding zodat al snel twee mensen op de knieën zitten om enkele close-up opnamen te maken.

Als we de berg dichter naderen, wordt het ook steiler. Het pad is soms diep uitgesleten door stromend water en hier en daar nog modderig na de laatste regenachtige periode.

Zigzag gaat het verder omhoog tot het later linksaf langs de helling verder gaat. We komen voorbij de bocht naar rechts weer bij een wegwijk, net voor we bovenop de bergkam zijn aangekomen.

Rechtsaf gaat de 315 verder naar de Scharnik top. Deze route wordt 'zwart' aangegeven en is dus alleen geschikt voor meer ervaren klimmers. Wij gaan er linksaf, nu richting de Unteralmhütte.

Nog een klein stukje omhoog en we kijken in het tegenoverliggende dal. We zitten nu op 2100m hoogte en het uitzicht is overweldigend. Links mooie rotsformaties die 2500m omhoog reiken, rechts de Scharnik en Dachskofel die er niet voor onder doen.

Daartussenin golvende hellingen, de alpenweiden, waar we zo verder doorheen gaan trekken. Dit alles ver boven het onder ons zichtbare Drautal.

De navigatie is hier eenvoudig, er is maar één pad om te volgen. (Foto) Het loopt hier fantastisch door de alpenweiden, steeds iets op en neer waardoor we achter ieder heuveltje weer voor een nieuw verrassend vergezicht staan. Echte hoogtemeters zitten er hier niet in, dus zouden we flink kunnen opschieten als het er maar niet zo mooi was. Steeds weer komen we langs stroompjes, beekjes en

watervallen. Hier en daar een groepje koeien en overal die prachtige begroeiing, overheerst door de Alpenroze.

Op verschillende punten zien we links onder ons een boerderij liggen, de Unteralmhütte, ons volgende doel. Maar het pad lijkt er steeds meer vandaan te lopen Langzaam verder stijgend naar de voet van de Dachskofel, tot we op 2150m in een meer rotsachtig gebied uitkomen. Het Hochtal. Na het oversteken van een wat bredere beek, zijn we dan bij de volgende splitsing aanbeland. Rechtsaf het Hochtal verder omhoog, links de route naar de Unteralmhütte.

Ons pad lijkt hier eerst nog te stijgen om daarna met een boog terug te keren, omlaag naar deze hut. Als looptijd daar naartoe wordt hier 1 uur aangegeven. Dat lijkt ons wat veel tijd voor een Alm die we vlak onder ons zien liggen, en daar de helling omlaag er niet steil uitziet, besluiten we het pad niet verder te volgen en recht omlaag te lopen en zo dus afstand en tijd in te korten. (Oranje streep op de kaart boven)

Een kortere afstand zal het ook wel zijn geweest, maar in tijd.... dat was een vergissing. Wat geleidelijk omlaag lijkt te gaan, gaat in de praktijk van vlak naar steiler naar zeer steil. Al met al daalt het 300m tot aan de Alm. De struiken lijken niet hoog, maar rijken in het echt soms tot heuphoogte, zodat het af en toe een worsteling is om er doorheen te komen. Er zijn veel diepe gaten waar we op moeten letten, en deels is het meer modder, moeras of beek dan alpenwei. Geweldig leuk om te doen dus!

Net als we denken dat we er zijn, volgt een laatste nog lastiger hindernis. Voor ons een helling zo steil omlaag, dat het niet te doen is. Wel zien we niet ver onder ons het pad vanaf de Alm, dat rechts van een kloof ligt, eerst onze richting oplopen, om na een beekpassage zich links langs de helling weer van ons te verwijderen. Dat pad naar links moeten we hebben. (De Alm bezoeken kan natuurlijk ook, maar de route gaat er niet helemaal aan langs).

Slim als we zijn gaan we dus niet de steile helling af, maar houden zoveel mogelijk links en omlaag aan. Tot we aan de oever staan van een beek. Tweeëneenhalve meter breed en wild stromend water is onze laatste hindernis. Te wild en te diep om doorheen te waden, te breed om overheen te springen. Helemaal terug naar

het pad boven willen we liever ook niet. Het officiële pad kruist onder ons dezelfde beek, maar daar zijn stapstenen gelegd om de oversteek mogelijk te maken. Daarheen afdalen is vanaf hier niet mogelijk.

Na een tijdje de oever afgezocht te hebben, vinden we stroomopwaarts een plekje met midden in de beek een eilandje van vijftig centimeter doorsnee. Met een soort hink-stap-sprong, met het eiland als tussenstation, lukt het de eerste de overkant te bereiken. Met de hond op de arm zal dit niet lukken, dus rest ons niets dan Reni met een flinke boog naar de overkant te gooien waar ze dan weer wordt opgevangen. Sorry Reni. Gelukkig loopt het allemaal goed af. (Minder avontuurlijke mensen raad ik aan toch echt het normale pad te blijven volgen tot de Hütte)

Daarna is er een eenvoudige afdaling langs de beek om bij het pad uit te komen daar waar deze via mooie stapstenen de beek kruist richting de Unteralmhütte. Wij hoeven echter niet meer over te steken.

Nu links aanhoudend gaan we richting de Wenneberger Alm. Als we al dachten dat we bovenlangs het mooiste pad wel gehad zouden hebben, dan zitten we fout. Ook hier weer een heerlijk paadje om te lopen door afwisselend een stukje bos, alpenweiden, stukje moeras via planken of stapstenen oversteken en steeds weer dat geweldige uitzicht.

Er is nog een flinke afstand af te leggen naar de startplaats, maar met een dergelijk pad kan de terugweg niet lang genoeg zijn. Slechts een beetje op en neer gaat het pad langs de hellingen en is het dus niet zwaar om te lopen.

Na elk stukje bos komen we weer op de volgende *Alm*. Steeds bovenlangs de groene hellingen. Soms zijn de hutten alleen nog ruïnes, soms een prachtige

boerderij. Bij de ene lopen ezels, (foto) dan weer paarden of koeien of geiten. Op de Almen negeren we de zijwegen en blijven de rood/wit tekens volgen over dit smalle pad. En steeds weer een afrastering over bij aankomst op of verlaten van weer een alpenwei.

Bordjes komen we nergens meer tegen, dus volgen we onze route op de kaart. We zien dat we de Wennebergeralm passeren en daarna vinden we wél weer een richtingaanwijzer bij een splitsing. We moeten er linksaf naar de Leppner Alm. We dalen nu meer af tot we bij de Pflughütte aankomen.

Volgens onze kaart moeten we nu weer in de buurt komen van de Bergheimat, maar de hoogtemeter vertelt me dat we nog flink moeten zakken. Nog maar net is die conclusie getrokken of gaat het pad weer het bos in met een pittige afdaling en wordt het tevens heel smal op enkele plaatsen. Als het weer vlakker wordt staan we weer bij richtingaanwijzers die we volgen richting de Bergheimat Leppner Alm. Nog één uur looptijd staat er te lezen, maar dat kan ik niet rijmen met wat de kaart me vertelt. 10 minuten later zien we weer een ander bord en is de looptijd naar de Alm nog slechts 15 minuten. Dat lijkt meer correct en een paar stappen verder zien we dan ook de eerste vakantiewoningen weer tussen de bomen verschijnen.

Als we het donkere bos uitklimmen naar de Leppner Alm, klinkt opeens een luide gil. Sabina loopt voorop en als ze met haar hoofd op 'Almhöhe' komt, staat ze oog in oog met een koe op slechts enkele meters afstand. Een gil kon dan ook niet uitblijven. Iets beter gekeken blijkt de koe achter schrikdraad te staan. Dus alles veilig. Voor deze wei

volgen we het pad rechtsaf richting de Bergheimat Hütte die nu voor ons uit zichtbaar is.

Op het gezellige terras genieten we dan nog even na van deze heerlijke dag wandelen. Een ouder echtpaar woont hier in de zomermaanden en verwennen er hun gasten met een heerlijke Jausenplatte of andere lekkernijen. Probeer hier zeker de zelfgemaakte *Apfelsaft Ungespritzt*. Er wordt dan een halve liter vers geperste pure appelsap opgediend. Daar zitten heel veel kilo's appels in je glas!

Aug. 2013 laat Ton L. weten dat de Hütte is overgegaan in Nederlandse handen en binnen een grote verbouwing ondergaat.

Ter afsluiting volgt dan nog weer een lange afdaling met de auto in het Drautal. Gelukkig kan ook de bestuurder op de terugweg iets meer genieten van de mooie uitzichten tijdens de rit omlaag.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |